

پښغه مبهړ -صلى الله عليه وسلم- ته گهر خواردنى له پيش دست لابردايه (پاش ته واو بوون له خواردن) دهيفه رموو: (الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ، غَيْرَ مَكْفِيٍّ، وَلَا مُوَدَّعٍ، وَلَا مُسْتَعْنَى (عَنْهُ رَبَّنَا)

له نهى نومامه وه -پره زای خواى لپښت- ده لیت: «پښغه مبهړ -صلى الله عليه وسلم- ته گهر خواردنى له پيش دست لابردايه (پاش ته واو بوون له خواردن) دهيفه رموو: «(الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ، غَيْرَ مَكْفِيٍّ، وَلَا مُوَدَّعٍ، وَلَا مُسْتَعْنَى عَنْهُ رَبَّنَا)*». * (واته: حمد وسوپاسيکى زورى پاک وپيروژ بو خودا، له هموو حاله تیکدا سوپاسى خودا ده که ين نهو زاته هموو بوونه وه ره کان پيوستيان به نهو و نهو پيوستى به هيچ په کيک نيه، (وه هموو بوونه وه ره کان ناتوان دهسته لېگرن له پيوستى وبه خشينه کان، نهى په روه ردگارمان [صه حجه] [بوخارى گيړاويه تيه وه]

واتای فرموده ده که: پښغه مبهړ -صلى الله عليه وسلم- هاوه لانی فيرى سونهت ده کرد به وته کانی وکرده وه کانی، ولهو زيکرانه ی که خویندوو په تی له پاش ته واو بوون له خواردن ولا بردنى خواردنى پيش دستى؛ نه م زيکره يه: (الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ، غَيْرَ مَكْفِيٍّ، وَلَا مُوَدَّعٍ، وَلَا مُسْتَعْنَى عَنْهُ رَبَّنَا). واتا که ی: (حمد وسوپاسيکى زورى پاک وپيروژ بو خودا)؛ واتا هموو سوپاس وحه مديک له ته نها بو خودا، سوپاسيکى زور شايسته بيت به شکودارى وجوانى وکاملی خودا، وسوپاسيکى زور که بگاته ئاستى نهو نيعمهت ومينهت وبه خشينانه ی که خودا به خشيو په تی که هرگيز له هه ژمارکردن نايهت -هه رچه نده ناگاته نهو ئاسته ش-، خواى گه وره ده فرمويت: {وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا} [النحل: 18] واته: {وه نه گهر (بتانه ویت) نيعمه ته کانی خودا بزميزن ناتوان بيان زميزن به راستى خودا ليورده و ميه ره بانه}، سوپاسيک دوور بيت له پرويامایى (ريا) وبو ناوبانگ ده کردن نه بيت، و نه م سوپاسه وه لامبدرتته وه ورهت بکريتته وه چونکه به ره کهت وپيروژى به مانای خير ديت، وه هر کرده وه يه ک قبول نه کريت له لايهن خودا وه هيچ خير يکى تيدا نيه. (غير مکفي ولا مودع: له هموو حاله تیکدا سوپاسى خودا ده که ين نهو زاته هموو بوونه وه ره کان پيوستيان به نهو و نهو پيوستى به هيچ په کيک نيه)؛ هموو بوونه وه ره کان پيوستيان به يارمه تی وبه خشين ونيعمه ته کانی خودا يه له کاتیکدا خودا به هيچ شيوه يه ک له شيوه کان پيوستى به هيچ په کيک له بوونه وه ره کانی نيه. (ولا مستعنى عنه ربنا؛ وه هموو بوونه وه ره کان ناتوان دهسته لېگرن له پيوستى وبه خشينه کان، نهى په روه ردگارمان)؛ نه گهر مروف دهسته لېگريت ويى پيوست خوى نيشان بدات له به خشين ونيعمه ته کانی خودا نهوا خوى به ره و تياچوون ده بات.

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/4828>